

67.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 28 listopada 1935 r.

w sprawie przystąpienia Polski i szeregu państw do konwencji z dnia 18 października 1907 r. o przystosowaniu do wojny morskiej zasad Konwencji Genewskiej, oraz jej ratyfikacji.

I.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu postanowień art. 24 konwencji, podpisanej w Hadze dnia 18 października 1907 r. o przystosowaniu do wojny morskiej zasad Konwencji Genewskiej i na podstawie art. 1 ustawy z dnia 2 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 209), Rząd Polski zgłosił Rządowi Holenderskiemu dnia 31 maja 1935 r. przystąpienie Polski do tej konwencji.

II.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, zgodnie z komunikatem Rządu Holenderskiego, że a) w wykonaniu postanowień art. 23 wspomnianej konwencji zostały złożone w archiwach Rządu Holenderskiego przed dniem przystąpienia Polski dokumenty ratyfikacyjne powyższej konwencji w imieniu Rządów niżej wymienionych państw:

Niemcy, Stany Zjednoczone Ameryki, Belgja, Boliwja, Brazylja, Chiny — z zastrzeżeniem art. 21, Kuba, Danja, Hiszpanja, Francja, Gwatemala, Haiti, Japonja, Luksemburg, Meksyk, Norwegja, Panama, Holandja, Portugalja, Rumunja, Salwador, Syjam, Szwecja, Szwajcarja.

b) w wykonaniu postanowień art. 24 rzeczony konwencji zgłoszone zostało Rządowi Holenderskiemu, przed dniem przystąpienia Polski, przystąpienie do tej konwencji w imieniu Rządów niżej wymienionych państw:

Finlandja, Nikaragua.

Minister Spraw Zagranicznych: Beck

Przekład.

X.

KONWENCJA

o przystosowaniu do wojny morskiej zasad Konwencji Genewskiej.

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiec, Król Prus; Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki; Prezydent Republiki Argentyńskiej; Jego Cesarska Mość Cesarz Austrii, Król Czech i t. d. i Król Apostolski Węgier; Jego Królewska Mość Król Belgów; Prezydent Republiki Boliwji; Prezydent Republiki Stanów Zjednoczonych Brazylji; Jego Królewska Wysokość Książę Bułgarii; Prezydent Republiki Chile; Jego Cesarska Mość Cesarz Chin; Prezydent Republiki Kolumbji; Tymczasowy Gubernator Republiki Kuby; Jego Królewska Mość Król Danji; Prezydent Republiki Dominikańskiej; Prezydent Republiki Ekwadoru; Jego Królewska Mość Król Hiszpanji; Prezydent Republiki Francuskiej; Jego Królewska Mość Król Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Irlandji i Zamorskich Terytorjów Brytyjskich, Cesarz Indyj; Jego Królewska Mość Król Hellénów; Prezydent Republiki Gwatemali; Prezydent Republiki Haiti; Jego Królewska Mość Król Włoch; Jego Cesarska Mość Cesarz Japonji; Jego Królewska Wysokość Wielki Książę Luksemburgu, Książę Nassau; Prezydent Stanów Zjednoczonych Meksyku; Jego Królewska Wysokość Książę Czarnogóry; Jego Królewska Mość Król Norwegji; Prezydent Republiki Panamy; Prezydent Republiki Paragwaju; Jej Królewska Mość Król

X.

CONVENTION

pour l'adaptation à la guerre maritime des principes de la Convention de Genève.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse; le Président des États-Unis d'Amérique; le Président de la République Argentine; Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie; Sa Majesté le Roi des Belges; le Président de la République de Bolivie; le Président de la République des États-Unis du Brésil; Son Altesse Royale le Prince de Bulgarie; le Président de la République de Chili; Sa Majesté l'Empereur de Chine; le Président de la République de Colombie; le Gouverneur Provisoire de la République de Cuba; Sa Majesté le Roi de Danemark; le Président de la République Dominicaine; le Président de la République de l'Équateur; Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande Bretagne et d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des Mers; Empereur des Indes; Sa Majesté le Roi des Hellènes; le Président de la République de Guatemala; le Président de la République d'Haïti; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg, Duc de Nassau; le Président des États-Unis Mexicains; Son Altesse Royale le Prince de Monténégro; Sa Majesté le Roi de Norvège; le Président

lowa Holandji; Prezydent Republiki Peru; Jego Cesarska Mość Szach Persji; Jego Królewska Mość Król Portugalji i Algarwów i t. d.; Jego Królewska Mość Król Rumunji; Jego Cesarska Mość Cesarz Wszzechrosji; Prezydent Republiki Salwadoru; Jego Królewska Mość Król Serbji; Jego Królewska Mość Król Syjamu; Jego Królewska Mość Król Szwecji; Szwajcarska Rada Związkowa; Jego Cesarska Mość Cesarz Ottomanów; Prezydent Republiki Wschodniej Urugwaju; Prezydent Stanów Zjednoczonych Wenezueli.

Ożywieni w równym stopniu pragnieniem zmniejszenia, o ile to od nich zależy, zła związanego z wojną;

I pragnąc w tym celu przystosować do wojny morskiej zasady Konwencji Genewskiej z 6 lipca 1906 r.;

Zdecydowali zawrzeć Konwencję celem przejrzenia Konwencji z 29 lipca 1899 r., odnoszącej się do tej samej sprawy, i mianowali swymi pełnomocnikami:

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiec, Król Prus:

J. E. Barona MARSCHALL de BIEBERSTEIN, Swego ministra stanu, Swego Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego w Konstantynopolu;

p. Dr. Johannes KRIEGE, Swego Posła w misji nadzwyczajnej na Konferencję niniejszą, Swego tajnego radcę Poselstwa i radcę prawnego w Cesarskiem Ministerstwie Spraw Zagranicznych, członka Stałego Sądu Rozjemczego.

Prezydent Stanów Zjednoczonych:

J. E. p. Joseph H. CHOATE, Ambasadora Nadzwyczajnego;

J. E. p. Horace PORTER, Ambasadora Nadzwyczajnego;

J. E. p. Uriah M. ROSE, Ambasadora Nadzwyczajnego;

J. E. p. David Jayne HILL, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki w Hadze;

p. Charles S. SPERRY, Kontr-admirała, Ministra Pełnomocnego;

p. Georges B. DAVIS, Generała brygady, Szefa Sprawiedliwości Wojskowej Federalnej, Ministra Pełnomocnego;

p. William S. BUCHANAN, Ministra Pełnomocnego.

Prezydent Republiki Argentyńskiej:

J. E. p. Roque Saenz PEÑA, byłego Ministra Spraw Zagranicznych, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki w Rzymie, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;

J. E. p. Luis M. DRAGO, byłego Ministra Spraw Zagranicznych, i Wyznań Religijnych Republiki, Deputowanego, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;

J. E. p. Carlos Rodríguez LARRETA, byłego Ministra Spraw Zagranicznych i Wyznań Religijnych Republiki, Członka Stałego Sądu Rozjemczego.

de la République de Panama; le Président de la République du Paraguay; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; le Président de la République du Pérou; Sa Majesté Impériale le Schah de Perse; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc.; Sa Majesté le Roi de Roumanie; Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies; le Président de la République du Salvador; Sa Majesté le Roi de Serbie; Sa Majesté le Roi de Siam; Sa Majesté le Roi du Suède; le Conseil Fédéral Suisse; Sa Majesté l'Empereur des Ottomans; le Président de la République Orientale de l'Uruguay; le Président des États-Unis de Vénézuéla;

Egalement animés du désir de diminuer, autant qu'il dépend d'eux, les maux inséparables de la guerre;

Et voulant, dans ce but, adapter à la guerre maritime les principes de la Convention de Genève du 6 juillet 1906;

Ont résolu de conclure une Convention à l'effet de réviser la Convention du 29 juillet 1899 relative à la même matière et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse:

Son Excellence le baron MARSCHALL de BIEBERSTEIN, Son ministre d'état, Son ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire à Constantinople;

M. le dr. Johannes KRIEGE, Son envoyé en mission extraordinaire à la présente Conférence, Son conseiller intime de légation et jurisconsulte au ministère Impérial des affaires étrangères, membre de la cour permanente d'arbitrage.

Le Président des États-Unis d'Amérique:

Son Excellence M. Joseph H. CHOATE, ambassadeur extraordinaire;

Son Excellence M. Horace PORTER, ambassadeur extraordinaire;

Son Excellence M. Uriah M. ROSE, ambassadeur extraordinaire;

Son Excellence M. David Jayne HILL, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la République à La Haye;

M. Charles S. SPERRY, contre-amiral, ministre plénipotentiaire;

M. Georges B. DAVIS, général de brigade, chef de la justice militaire de l'armée fédérale, ministre plénipotentiaire;

M. William I. BUCHANAN, ministre plénipotentiaire.

Le Président de la République Argentine:

Son Excellence M. Roque Saenz PEÑA, ancien ministre des affaires étrangères, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la République à Rome, membre de la cour permanente d'arbitrage;

Son Excellence M. Luis M. DRAGO, ancien ministre des affaires étrangères et des cultes de la République, député national, membre de la cour permanente d'arbitrage;

Son Excellence M. Carlos Rodríguez LARRETA, ancien ministre des affaires étrangères et des cultes de la République, membre de la cour permanente d'arbitrage.

Jego Cesarska Mość, Cesarz Austrii, Król Czech i t. d. i Król Apostolski Węgier:

J. E. p. Gaëtan MÈREY de KAPOŠ - MÈRE, Swego Radcę tajnego, Swego Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego;

J. E. p. barona Charles de MACCHIO, Swego Pośła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Atenach.

Jego Królewska Mość Król Belgów:

J. E. p. BEERNAERT, Swego Ministra Stanu, Członka Izby Posłów, Członka Instytutu Francuskiego i Akademij Królewskich, Belgji i Rumunji, Członka Honorowego Instytutu Prawa Międzynarodowego, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;

J. E. p. J. VAN den HEUVEL, Swego Ministra Stanu, byłego Ministra Sprawiedliwości;

J. E. p. barona GUILLAUME, Swego Nadzwyczajnego Pośła i Ministra Pełnomocnego w Hadze, Członka Królewskiej Akademji Rumuńskiej.

Prezydent Republiki Boliwji:

J. E. p. Claudio PINILLA, Ministra Spraw Zagranicznych Republiki, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;

J. E. p. Fernando E. GUACHALLA, Ministra Pełnomocnego w Londynie.

Prezydent Republiki Stanów Zjednoczonych Brazyliji:

J. E. p. Ruy BARBOSA, Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;

J. E. p. Eduardo F. S. dos SANTOS LISBÔA, Pośła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze.

Jego Królewska Wysokość Książę Bułgarji:

p. Urban VINAROFF, Generała-Majora Sztabu, Generała-Majora Sztabu Generalnego, Swego Generała Swity;

p. Ivan KARANDJOULOFF, Prokuratora Generalnego Sądu Kasacyjnego.

Prezydent Republiki Chile:

J. E. p. Domingo GANA, Pośła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki w Londynie;

J. E. p. Augusto MATTE, Pośła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki w Berlinie;

J. E. p. Carlos CONCHA, byłego Ministra Wojny, byłego Prezydenta Izby Deputowanych, byłego Pośła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Buenos-Aires.

Jego Cesarska Mość Cesarz Chin:

J. E. p. LOU-TSENG-TSIANG, Swego ambasadora nadzwyczajnego;

J. E. p. TSIEN-SUN, Swego pośła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego w Hadze.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

Son Excellence M. Gaëtan MÈREY de KAPOŠ-MÈRE, Son conseiller intime, Son ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire;

Son Excellence M. le baron Charles de MACCHIO, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Athènes.

Sa Majesté le Roi des Belges:

Son Excellence M. BEERNAERT, Son ministre d'état, membre de la chambre des représentants, membre de l'institut de France et des académies Royales de Belgique et de Roumanie, membre d'honneur de l'institut de droit international, membre de la cour permanente d'arbitrage;

Son Excellence M. J. VAN den HEUVEL, Son ministre d'état, ancien ministre de la justice;

Son Excellence M. le baron GUILLAUME, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à La Haye, membre de l'académie Royale de Roumanie.

Le Président de la République de Bolivie:

Son Excellence M. Claudio PINILLA, ministre des affaires étrangères de la République, membre de la cour permanente d'arbitrage;

Son Excellence M. Fernando E. GUACHALLA, ministre plénipotentiaire à Londres.

Le Président de la République des États-Unis du Brésil:

Son Excellence M. Ruy BARBOSA, ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire, membre de la cour permanente d'arbitrage;

Son Excellence M. Eduardo F. S. dos SANTOS LISBÔA, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à La Haye.

Son Altesse Royale le Prince de Bulgarie:

M. Urban VINAROFF, général-major de l'état-major, Son général à la suite;

M. Ivan KARANDJOULOFF, procureur-général de la cour de cassation.

Le Président de la République de Chili:

Son Excellence M. Domingo GANA, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la République à Londres.

Son Excellence M. Augusto MATTE, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la République à Berlin;

Son Excellence M. Carlos CONCHA, ancien ministre de la guerre, ancien président de la chambre des députés, ancien envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Buenos Aires.

Sa Majesté l'Empereur de Chine:

Son Excellence M. LOU-TSENG-TSIANG, Son ambassadeur extraordinaire;

Son Excellence M. TSIEN-SUN, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à La Haye.

Prezydent Republiki Kolumbji:

- p. Jorga HOLGUIN, Generała;
 p. Santiago PÉREZ TRIANA;
 J. E. Marceliano VARGAS, Generała, Pośła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki w Paryżu.
 Gubernator Tymczasowy Republiki Kuby:
 p. Antonio SANCHEZ de BUSTAMANTE, Profesora Prawa Międzynarodowego na Uniwersytecie Hawańskim, Senatora Republiki;
 J. E. p. Gonzalo de QUESADA y ARÓSTEGUI, Pośła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki w Waszyngtonie;
 p. Manuel SANGUILY, byłego Dyrektora Instytutu Nauczania Powszechnego w Hawanie, Senatora Republiki.

Jego Królewska Mość Król Danji:

- J. E. p. Constantin BRUN, Swego Szambelana, Swego Pośła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Waszyngtonie;
 p. Christian Frederik SCHELLER, Kontr-Admirała;
 p. Axel VEDEL, Swego Szambelana, Szefa Sekcji w Królewskim Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

Prezydent Republiki Dominikańskiej:

- p. Francisco Henriquez y CARVAJAL, byłego Sekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Republiki, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;
 p. Apolinar TEJERA, Rektora Instytutu Zawodowego Republiki, Członka Stałego Sądu Rozjemczego.

Prezydent Republiki Ekwador:

- J. E. p. Victor RENDÓN, Pośła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki w Paryżu i w Madrycie;
 p. Enrique DORN y de ALSÚA, Chargé d'affaires.

Jego Królewska Mość Król Hiszpanji:

- J. E. p. W. R. de VILLA-URRUTIA, Senatora, byłego Ministra Spraw Zagranicznych, Swego Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego w Londynie;
 J. E. p. José de la RICA y CALVO, Swego Pośła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze;
 p. Gabriel MAURA y GAMAZO, hrabiego de Mortera, Deputowanego do Izby Kortezów.

Prezydent Republiki Francuskiej:

- J. E. p. Léon BOURGEOIS, Ambasadora Nadzwyczajnego Republiki, Senatora, byłego Prezydenta Rady Ministrów, byłego Ministra Spraw Zagranicznych, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;
 p. barona d'ESTOURNELLES de CONSTANT, Senatora, Ministra Pełnomocnego pierwszej klasy, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;
 p. Louis RENAULT, Profesora na fakultecie Prawa Uniwersytetu Paryskiego, Honorowego Ministra Pełnomocnego, Radcę Prawnego Ministra Spraw

Le Président de la République de Colombie:

- M. Jorge HOLGUIN, général;
 M. Santiago PÉREZ TRIANA;
 Son Excellence M. Marceliano VARGAS, général, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la République à Paris.
 Le Gouverneur Provisoire de la République de Cuba:
 M. Antonio SANCHEZ de BUSTAMANTE, professeur de droit international à l'université de la Havane, sénateur de la République;
 Son Excellence M. Gonzalo de QUESADA y ARÓSTEGUI, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la République à Washington;
 M. Manuel SANGUILY, ancien directeur de l'institut d'enseignement secondaire de la Havane, sénateur de la République.

Sa Majesté le Roi de Danemark:

- Son Excellence M. Constantin BRUN, Son chambellan, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Washington;
 M. Christian Frederik SCHELLER, contre-amiral;
 M. Axel VEDEL, Son chambellan, chef de section au ministère Royal des affaires étrangères.

Le Président de la République Dominicaine:

- M. Francisco Henriquez y CARVAJAL, ancien secrétaire d'état au ministère des affaires étrangères de la République, membre de la cour permanente d'arbitrage;
 M. Apolinar TEJERA, recteur de l'institut professionnel de la République, membre de la cour permanente d'arbitrage.

Le Président de la République de l'Équateur:

- Son Excellence M. Victor RENDÓN, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la République à Paris et à Madrid;
 M. Enrique DORN y de ALSÚA, chargé d'affaires.

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

- Son Excellence M. W. R. de VILLA-URRUTIA, sénateur, ancien ministre des affaires étrangères, Son ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire à Londres;
 Son Excellence M. José de la RICA y CALVO, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à La Haye;
 M. Gabriel MAURA y GAMAZO, comte de Mortera, député aux Cortès.

Le Président de la République Française:

- Son Excellence M. Léon BOURGEOIS, ambassadeur extraordinaire de la République, sénateur, ancien président du conseil des ministres, ancien ministre des affaires étrangères, membre de la cour permanente d'arbitrage;
 M. le baron d'ESTOURNELLES de CONSTANT, sénateur, ministre plénipotentiaire de première classe, membre de la cour permanente d'arbitrage;
 M. Louis RENAULT, professeur à la faculté de droit à l'université de Paris, ministre plénipotentiaire honoraire, jurisconsulte du ministère des

Zagranicznych, Członka Instytutu Francuskiego, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;

J. E. p. Marcellin PELLET, Posła nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki Francuskiej w Hadze.

Jego Królewska Mość Król Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Irlandji i Terytorjów Brytyjskich Zamorskich, Cesarz Indyj:

J. E. the Right Honourable Sir Edward FRY T. G. C. B., Członka Rady Przybocznej, Swego Ambasadora Nadzwyczajnego, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;

J. E. the Right Honourable Sir Ernest Mason SATOW, G. C. M. G., Członka Rady Przybocznej, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;

J. E. the Right Honourable Donald James MACKAY baron REAY, G. C. S. I., G. C. I. E., Członka Rady Przybocznej, byłego Prezydenta Instytutu Prawa Międzynarodowego;

J. E. Sir Henry HOWARD, K. C. M. G., C. B., Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze.

Jego Królewska Mość Król Hellenów:

J. E. p. Cléon Rizo RANGABÉ, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Berlinie;

p. Georges STREIT, Profesora Prawa Międzynarodowego na Uniwersytecie Ateńskim, Członka Stałego Sądu Rozjemczego.

Prezydent Republiki Gwatemali:

p. José Tible MACHADO, Chargé d'affaires Republiki w Hadze i w Londynie, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;

p. Enrique Gómez CARILLO, Chargé d'affaires Republiki w Berlinie.

Prezydent Republiki Haiti:

J. E. p. Jean Joseph DALBÉMAR, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki w Paryżu;

J. E. p. J. N. LÉGER, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki w Waszyngtonie;

p. Pierre HUDICOURT, byłego Profesora Prawa Międzynarodowego Publicznego, Adwokata przy Sądzie w Port au Prince.

Jego Królewska Mość Król Włoch:

J. E. hrabiego Joseph Tornielli BRUSATI di VERGANO, Senatora Królestwa, Ambasadora Jego Królewskiej Mości, Króla w Paryżu, Członka Stałego Sądu Rozjemczego, Przewodniczącego Delegacji Włoskiej;

J. E. p. Komandora Guido POMPILJ, Deputowanego do Parlamentu, Podsekretarza Stanu w Królewskim Ministerstwie Spraw Zagranicznych;

p. Komandora Guido FUSINATO, Radcę Stanu, Deputowanego do Parlamentu, byłego Ministra Oświaty.

affaires étrangères, membre de l'institut de France, membre de la cour permanente d'arbitrage;

Son Excellence M. Marcellin PELLET, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la République Française à La Haye.

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande Bretagne et d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes:

Son Excellence the Right Honourable Sir Edward FRY, G. C. B., membre du conseil privé, Son ambassadeur extraordinaire, membre de la cour permanente d'arbitrage;

Son Excellence the Right Honourable Sir Ernest Mason SATOW, G. C. M. G., membre du conseil privé, membre de la cour permanente d'arbitrage;

Son Excellence the Right Honourable Donald James MACKAY Baron REAY, G. C. S. I., G. C. I. E., membre du conseil privé, ancien président de l'institut de droit international;

Son Excellence Sir Henry HOWARD, K. C. M. G., C. B., Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à la Haye.

Sa Majesté le Roi des Hellènes:

Son Excellence M. Cléon Rizo RANGABÉ, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Berlin;

M. Georges STREIT, professeur de droit international à l'université d'Athènes, membre de la cour permanente d'arbitrage.

Le Président de la République de Guatémala:

M. José Tible MACHADO, chargé d'affaires de la République à La Haye et à Londres, membre de la cour permanente d'arbitrage;

M. Enrique Gómez CARILLO, chargé d'affaires de la République à Berlin.

Le Président de la République d'Haïti:

Son Excellence M. Jean Joseph DALBÉMAR, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la République à Paris;

Son Excellence M. J. N. LÉGER, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la République à Washington;

M. Pierre Hudicourt, ancien professeur de droit international public, avocat au barreau de Port au Prince.

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Son Excellence le Comte Joseph Tornielli BRUSATI di VERGANO, Sénateur du Royaume, ambassadeur de Sa Majesté le Roi à Paris, membre de la cour permanente d'arbitrage, président de la délégation Italienne;

Son Excellence M. le commandeur Guido POMPILJ, député au parlement, sous-secrétaire d'état au ministère Royal des affaires étrangères;

M. le commandeur Guido FUSINATO, conseiller d'état, député au parlement, ancien ministre de l'instruction.

Jego Cesarska Mość Cesarz Japonji:

J. E. p. Keiroku TSUDZUKI, Swego Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego;

J. E. p. Aimaro SATO, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze.

Jego Królewska Wysokość Wielki Książę Luksemburgu, Książę Nassau:

J. E. p. EYSCHEN, Swego Ministra Stanu, Prezydenta Rządu Wielkiego Księstwa;

p. hrabiego de VILLERS, Chargé d'affaires Wielkiego Księstwa w Berlinie;

Prezydent Stanów Zjednoczonych Meksykańskich:

J. E. p. Gonzalo A. ESTEVA, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki w Rzymie;

J. E. p. Sebastjan B. de MIER, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki w Paryżu;

J. E. p. Francisco L. de la BARRA, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki w Brukseli i w Hadze.

Jego Królewska Wysokość Książę Czarnogóry:

J. E. p. NELIDOW, Rzeczywistego Radcę Tajnego Cesarskiego, Ambasadora J. C. M. Cesarza Wszechrosji w Paryżu;

J. E. p. de MARTENS, Tajnego Radcę Cesarskiego, Stałego Członka Rady Cesarskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych Rosji;

J. E. p. TCHARYKOW, Rzeczywistego Radcę Stanu, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego J. C. M. Cesarza Wszechrosji w Hadze.

Jego Królewska Mość Król Norwegji:

J. E. p. Francis HAGERUP, byłego Prezydenta Rady, byłego Profesora Prawa, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze i w Kopenhadze, Członka Stałego Sądu Rozjemczego.

Prezydent Republiki Panama:

p. Belisario PORRAS.

Prezydent Republiki Paragwaj:

J. E. p. Eusebio MACHAIN, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki w Paryżu;

p. hrabiego G. du MONCEAU de BERGENDAL, Konsula Republiki w Brukseli.

Jej Królewska Mość Królowa Holandji:

p. W. H. de BEAUFORT, Swego byłego Ministra Spraw Zagranicznych, Członka Drugiej Izby Stanów Generalnych;

J. E. p. T. M. C. ASSER, Swego Ministra Stanu, Członka Rady Stanu, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;

J. E. jonkheer J. C. C. den Beer POORTUGAEL, Generała-Porucznika w stanie spoczynku, byłego Ministra Wojny, Członka Rady Stanu;

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

Son Excellence M. Keiroku TSUDZUKI, Son ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire;

Son Excellence M. Aimaro SATO, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à La Haye.

Son Altesse Royale le Grand Duc de Luxembourg, Duc de Nassau:

Son Excellence M. EYSCHEN, Son ministre d'état, président du Gouvernement Grand Ducal;

M. le comte de VILLERS, chargé d'affaires du Grand-Duché à Berlin.

Le Président des États-Unis Mexicains:

Son Excellence M. Gonzalo A. ESTEVA, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la République à Rome;

Son Excellence M. Sebastian B. de MIER, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la République à Paris;

Son Excellence M. Francisco L. de la BARRA, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la République à Bruxelles et à La Haye.

Son Altesse Royale le Prince de Monténégro:

Son Excellence M. NELIDOW, conseiller privé Impérial actuel, ambassadeur de Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies à Paris;

Son Excellence M. de MARTENS, conseiller privé Impérial, membre permanent du conseil du ministère Impérial des affaires étrangères de Russie;

Son Excellence M. TCHARYKOW, conseiller d'état Impérial actuel, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies à La Haye.

Sa Majesté le Roi de Norvège:

Son Excellence M. Francis HAGERUP, ancien président du conseil, ancien professeur de droit, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à La Haye et à Copenhague, membre de la cour permanente d'arbitrage.

Le Président de la République de Panama:

M. Belisario PORRAS.

Le Président de la République du Paraguay:

Son Excellence M. Eusebio MACHAIN, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la République à Paris;

M. le comte G. du MONCEAU de BERGENDAL, consul de la République à Bruxelles.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. W. H. de BEAUFORT, Son ancien ministre des affaires étrangères, membre de la seconde chambre des états-généraux;

Son Excellence M. T. M. C. ASSER, Son ministre d'état, membre du conseil d'état, membre de la cour permanente d'arbitrage;

Son Excellence le jonkheer J. C. C. den Beer POORTUGAEL, lieutenant-général en retraite, ancien ministre de la guerre, membre du conseil d'état;

J. E. jonkheer J. A. RÖELL, Swego Adjutanta do poszczególnych poruczeń, Vice-Admirała w stanie spoczynku, byłego Ministra Marynarki;
p. J. A. LOEFF, Swego byłego Ministra Sprawiedliwości, Członka Drugiej Izby Stanów Generalnych.

Prezydent Republiki Peru:

J. E. p. Carlos G. CANDAMO, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki w Paryżu i w Londynie, Członka Stałego Sądu Rozjemczego.

Jego Cesarska Mość Szach Persji:

J. E. Samad Khan Momtazos SALTANEH, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Paryżu, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;

J. E. Mirza Ahmed Khan Sadigh UL MULK, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze.

Jego Królewska Mość Król Portugalji i Algarwów i t. d.:

J. E. p. Markiza de SOVERAL, Swego Radcę Stanu, Para Królestwa, byłego Ministra Spraw Zagranicznych, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Londynie, Swego Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego;

J. E. p. hrabiego de SELIR, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze;

J. E. p. Alberto d'OLIVEIRA, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Bernie.

Jego Królewska Mość Król Rumunji:

J. E. p. Alexandre BELDIMAN, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Berlinie;

J. E. p. Edgar MAVROCORDATO, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze.

Jego Cesarska Mość Cesarz Wszzechrosji:

J. E. p. NELIDOW, Swego Rzeczywistego Radcę Tajnego, Swego Ambasadora w Paryżu;

J. E. p. de MARTENS, Swego Radcę Tajnego, Stałego Członka Rady Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;

J. E. p. TCHARYKOW, Swego Radcę Stanu Rzeczywistego, Swego szambelana, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Hadze.

Prezydent Republiki Salvador:

p. Pedro I. MATHIEU, Chargé d'affaires Republiki w Paryżu, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;

p. Santiago Perez TRIANA, Chargé d'affaires Republiki w Londynie.

Jego Królewska Mość Król Serbji:

J. E. p. Sava GROUITCH, Generała, Prezydenta Rady Stanu;

Son Excellence le jonkheer J. A. RÖELL, Son aide de camp en service extraordinaire, vice-amiral en retraite, ancien ministre de la marine;
M. J. A. LOEFF, Son ancien ministre de la justice, membre de la seconde chambre des états généraux.

Le Président de la République du Pérou:

Son Excellence M. Carlos G. CANDAMO, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la République à Paris et à Londres, membre de la cour permanente d'arbitrage.

Sa Majesté Impériale le Schah de Perse:

Son Excellence Samad Khan Momtazos SALTANEH, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Paris, membre de la cour permanente d'arbitrage;

Son Excellence Mirza Ahmed Khan Sadigh UL MULK, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à La Haye.

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc.:

Son Excellence M. le marquis de SOVERAL, Son conseiller d'état, pair du Royaume, ancien ministre des affaires étrangères, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Londres, Son ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire;

Son Excellence M. le comte de SELIR, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à La Haye;

Son Excellence M. Alberto d'OLIVEIRA, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Berne.

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

Son Excellence M. Alexandre BELDIMAN, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Berlin;

Son Excellence M. Edgar MAVROCORDATO, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à La Haye.

Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies:

Son Excellence M. NELIDOW, Son conseiller privé actuel, Son ambassadeur à Paris;

Son Excellence M. de MARTENS, Son conseiller privé, membre permanent du conseil du ministère Impérial des affaires étrangères, membre de la cour permanente d'arbitrage;

Son Excellence M. TCHARYKOW, Son conseiller d'état actuel, Son chambellan, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à La Haye.

Le Président de la République du Salvador:

M. Pedro I. MATHIEU, chargé d'affaires de la République à Paris, membre de la cour permanente d'arbitrage;

M. Santiago Perez TRIANA, chargé d'affaires de la République à Londres.

Sa Majesté le Roi de Serbie:

Son Excellence M. Sava GROUITCH, général, président du conseil d'état;

J. E. p. Milovan MILOVANOVITCH, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Rzymie, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;

J. E. p. Michel MILITCHEVITCH, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Londynie i w Hadze.

Jego Królewska Mość Król Syjamu:

Mom Chatidej UDOM, Generała-Majora;

p. C. CORRAGONI d'ORELLI, Swego Radcę Legacyjnego;

p. Luang Bhüvanarth NARÜBAL, Kapitana.

Jego Królewska Mość Król Szwecji, Gotów i Wendów:

J. E. p. Knut Hjalmar Leonard HAMMARSKJÖLD, Swego byłego Ministra Sprawiedliwości, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Kopenhadze, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;

p. Johannes HELLNER, Swego byłego Ministra bez teki, byłego Członka Najwyższego Sądu w Szwecji, Członka Stałego Sądu Rozjemczego.

Rada Związkowa Szwajcarska:

J. E. p. Gaston CARLIN, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Konfederacji Szwajcarskiej w Londynie i w Hadze;

p. Eugène BOREL, Pułkownika Sztabu Generalnego, Profesora na Uniwersytecie Genewskim;

p. Max HUBER, Profesora Prawa na Uniwersytecie w Zurychu.

Jego Cesarska Mość Cesarz Ottomanów:

J. E. Turkhan PACHA, Swego Ambasadora Nadzwyczajnego, Ministra evkafu;

J. E. Rechid BEY, Swego Ambasadora w Rzymie;

J. E. Mehemmed PACHA, Vice-Admirała.

Prezydent Republiki Wschodniej Urugwaju:

J. E. p. José BATLLE y ORDOÑEZ, byłego Prezydenta Republiki, Członka Stałego Sądu Rozjemczego;

J. E. p. Juan P. CASTRO, byłego Prezydenta Senatu, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki w Paryżu, Członka Stałego Sądu Rozjemczego.

Prezydent Stanów Zjednoczonych Wenezueli:

p. José Gil FORTOUL, Chargé d'affaires Republiki w Berlinie.

Którzy po złożeniu swych pełnomocnictw uznanych za dobre i w należytej formie, zgodzili się na postanowienia następujące:

Art. 1.

Wojenne okręty szpitalne, to znaczy okręty zbudowane lub przystosowane przez Państwa specjalnie i wyłącznie w celu niesienia pomocy rannym, chorym lub rozbitkom, a nazwy których zostaną podane na początku lub w czasie trwania działań wojennych, a w każdym razie przed ich użyciem, mocarstwom wojującym, są szanowane i nie mogą być chwytane w czasie trwania działań wojennych.

Son Excellence M. Milovan MILOVANOVITCH, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Rome, membre de la cour permanente d'arbitrage;

Son Excellence M. Michel MILITCHEVITCH, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Londres et à La Haye.

Sa Majesté le Roi de Siam:

Mom Chatidej UDOM, major-général;

M. C. CORRAGONI d'ORELLI, Son conseiller de légation;

Luang Bhuvanarth NARÜBAL, capitaine.

Sa Majesté le Roi de Suède, des Goths et des Vendes:

Son Excellence M. Knut Hjalmar Leonard HAMMARSKJÖLD, Son ancien ministre de la justice, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Copenhague, membre de la cour permanente d'arbitrage;

M. Johannes HELLNER, Son ancien ministre sans portefeuille, ancien membre de la cour suprême de Suède, membre de la cour permanente d'arbitrage.

Le Conseil Fédéral Suisse:

Son Excellence M. Gaston CARLIN, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la Confédération suisse à Londres et à La Haye;

M. Eugène BOREL, colonel d'état major-général, professeur à l'université de Genève;

M. Max HUBER, professeur de droit à l'université de Zürich.

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans:

Son Excellence Turkhan PACHA, Son ambassadeur extraordinaire, ministre de l'evkaf;

Son Excellence Rechid BEY, Son ambassadeur à Rome;

Son Excellence Mehemmed PACHA, vice-amiral.

Le Président de la République Orientale de l'Uruguay:

Son Excellence M. José BATLLE y ORDOÑEZ, ancien président de la République, membre de la cour permanente d'arbitrage;

Son Excellence M. Juan P. CASTRO, ancien président du sénat, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la République à Paris, membre de la cour permanente d'arbitrage.

Le Président des Etats Unis de Vénézuéla:

M. José Gil FORTOUL, chargé d'affaires de la République à Berlin.

Lesquels, après avoir déposé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Les bâtiments-hôpitaux militaires, c'est-à-dire les bâtiments construits ou aménagés par les Etats spécialement et uniquement en vue de porter secours aux blessés, malades et naufragés, et dont les noms auront été communiqués, à l'ouverture ou au cours des hostilités, en tout cas avant toute mise en usage, aux Puissances belligérantes, sont respectés et ne peuvent être capturés pendant la durée des hostilités.

Okręty te nie są również przyrównywane do okrętów wojennych z punktu widzenia ich postoju w jakimś porcie neutralnym.

Art. 2.

Okręty szpitalne wyekwipowane w całości lub częściowo kosztem osób prywatnych lub też towarzystw niesienia pomocy oficjalnie uznanych, są również szanowane i nie mogą być chwymane, jeżeli mocarstwo wojujące, któremu te okręty podlegają, dało im urzędowe zlecenie i podało ich nazwy mocarstwu przeciwnemu na początku lub w czasie trwania działań wojennych, a w każdym razie przed ich użyciem.

Okręty te winny posiadać dokument wydany przez właściwą władzę, stwierdzający, że zostały one poddane kontroli w czasie ich wyekwipowania oraz ostatecznego wyjścia w morze.

Art. 3.

Okręty szpitalne, wyekwipowane całkowicie lub częściowo kosztem osób prywatnych lub oficjalnie uznanych towarzystw państw neutralnych, są szanowane i nie mogą być chwymane pod warunkiem, że będą one podporządkowane jednej ze stron wojujących za poprzednią zgodą własnego rządu i z upoważnieniem samej strony wojującej, oraz pod warunkiem, że ta strona wojująca poda nazwy tych okrętów stronie przeciwnej na początku lub w czasie trwania działań wojennych a w każdym razie przed ich użyciem.

Art. 4.

Okręty wyszczególnione w art. 1, 2 i 3 będą nieść pomoc rannym, chorym i rozbitkom stron wojujących bez względu na przynależność państwową.

Państwa zobowiązują się nie używać tych okrętów do jakichkolwiek celów wojskowych.

Okręty te winny nie przeszkadzać w jakikolwiek bądź sposób ruchom stron wojujących.

W czasie bitwy lub też po bitwie będą one działać na własne ryzyko.

Strony wojujące będą miały nad niemi prawo kontroli i oględzin; będą mogły odmówić własnej pomocy, zażądać oddalenia się, nakazać im określony kierunek drogi, wyznaczyć na nich komisarza, a nawet zatrzymać je, jeżeli ważne okoliczności będą tego wymagać.

W miarę możliwości strony wojujące będą zapisywać w dzienniku okrętowym okrętów szpitalnych zażądania im wydane.

Art. 5.

Wojenne okręty szpitalne będą wyróżnione białą farbą kadłuba, na którym naniesiony zostanie poziomy pas zielony szerokości około półtora metra.

Okręty wyszczególnione w artykułach 2 i 3 będą wyróżniane białą farbą kadłuba, na którym naniesiony zostanie poziomy pas czerwony szerokości około półtora metra.

Łodzie wymienionych okrętów, jak również i małe jednostki przeznaczone do służby sanitarnej, będą wyróżnione podobnym malowidłem.

Ces bâtiments ne sont pas non plus assimilés aux navires de guerre au point de vue de leur séjour dans un port neutre.

Article 2.

Les bâtiments hospitaliers, équipés en totalité ou en partie aux frais des particuliers ou des sociétés de secours officiellement reconnues, sont également respectés et exempts de capture, si la Puissance belligérante dont ils dépendent, leur a donné une commission officielle et en a notifié les noms à la Puissance adverse à l'ouverture ou au cours des hostilités, en tout cas avant toute mise en usage.

Ces navires doivent être porteurs d'un document de l'autorité compétente déclarant qu'ils ont été soumis à son contrôle pendant leur armement et à leur départ final.

Article 3.

Les bâtiments hospitaliers, équipés en totalité ou en partie aux frais des particuliers ou des sociétés officiellement reconnues de pays neutres, sont respectés et exempts de capture, à condition qu'ils se soient mis sous la direction de l'un des belligérants, avec l'assentiment préalable de leur propre Gouvernement et avec l'autorisation du belligérant lui-même et que ce dernier en ait notifié le nom à son adversaire dès l'ouverture ou dans le cours des hostilités, en tout cas, avant tout emploi.

Article 4.

Les bâtiments qui sont mentionnés dans les articles 1, 2 et 3, porteront secours et assistance aux blessés, malades et naufragés des belligérants sans distinction de nationalité.

Les Gouvernements s'engagent à n'utiliser ces bâtiments pour aucun but militaire.

Ces bâtiments ne devront gêner en aucune manière les mouvements des combattants.

Pendant et après le combat, ils agiront à leurs risques et périls.

Les belligérants auront sur eux le droit de contrôle et de visite; ils pourront refuser leur concours, leur enjoindre de s'éloigner, leur imposer une direction déterminée et mettre à bord un commissaire, même les détenir, si la gravité des circonstances l'exigeait.

Autant que possible, les belligérants inscriront sur le journal de bord des bâtiments hospitaliers les ordres qu'ils leur donneront.

Article 5.

Les bâtiments-hôpitaux militaires seront distingués par une peinture extérieure blanche avec une bande horizontale verte d'un mètre et demi de largeur environ.

Les bâtiments qui sont mentionnés dans les articles 2 et 3, seront distingués par une peinture extérieure blanche avec une bande horizontale rouge d'un mètre et demi de largeur environ.

Les embarcations des bâtiments qui viennent d'être mentionnés, comme les petits bâtiments qui pourront être affectés au service hospitalier, se distingueront par une peinture analogue.

Wszystkie okręty szpitalne winny dać się rozpoznać przez wywieszenie wraz z banderą narodową białej flagi z Czerwonym Krzyżem, przewidzianej Konwencją Genewską, a ponadto, jeżeli należą one do państwa neutralnego, przez wywieszenie na głównym maszcie bandery narodowej tego państwa wojującego, któremu zostały one podporządkowane.

Okręty szpitalne, które na mocy artykułu 4 będą zatrzymywane przez nieprzyjaciela, winny będą opuścić banderę narodową strony wojującej, której zostały one podporządkowane.

Wyżej wymienione okręty i łodzie, pragnące zabezpieczyć sobie należyty szacunek w porze nocnej, mają prawo za zgodą strony wojującej, której towarzyszą, przedsięwziąć środki konieczne, ażeby kolor malowidła charakteryzujący je był dostatecznie widoczny.

Art. 6.

Znaki rozpoznawcze przewidziane w artykule 5 nie mogą być użyte, bądź to w czasie pokoju, bądź to w czasie wojny, jak tylko dla zabezpieczenia rozpoznania okrętów w artykule tym wyszczególnionych.

Art. 7.

Na wypadek walki na pokładzie okrętu wojennego, izby chorych będą w miarę możności szanowane i oszczędzane.

Te izby oraz ich wyposażenie podlegają prawom wojennym, ale nie będą mogły być użyte do czego innego niż są przeznaczone dopóki potrzebne będą rannym i chorym.

Jednakowoż dowódca, mający je w swej mocy, ma możliwość rozporządzenia niemi w wypadku wyższej potrzeby wojskowej, po uprzednim zabezpieczeniu losów rannych i chorych, którzy tam się znajdują.

Art. 8.

Ochrona należna okrętom szpitalnym oraz izbom chorych na okrętach ustaje, jeżeli się je używa dla popełnienia czynów szkodliwych dla nieprzyjaciela.

Nie uważa się jako będący natury usprawiedliwiającej cofnięcie ochrony fakt, że personel tych okrętów oraz izb chorych jest uzbrojony dla utrzymania porządku i dla obrony rannych i chorych, oraz fakt znajdowania się na tych okrętach urządzeń radiotelegraficznych.

Art. 9.

Strony wojujące będą mogły odwołać się do miłosiernej gorliwości dowódców statków handlowych, jachtów i łodzi neutralnych celem zabrania na pokład i pielęgnowania rannych i chorych.

Statki, które odpowiedzą na ten apel, oraz statki, które samorzutnie przygarną chorych, rannych lub rozbitków, będą korzystać ze specjalnej ochrony i pewnych przywilejów nietykalności. W żadnym wypadku nie będą one mogły być schwytane z tytułu takiego transportu; lecz z wyjątkiem przyrzeczeń, któreby im zostały uczynione, pozostają one narażone na schwytanie za pogwałcenie neutralności, którego się ewentualnie dopuściły.

Tous les bâtiments hospitaliers se feront reconnaître en hissant, avec leur pavillon national, le pavillon blanc à croix-rouge prévu par la Convention de Genève et, en outre, s'ils ressortissent à un Etat neutre, en arborant au grand mât le pavillon national du belligérant sous la direction duquel ils se sont placés.

Les bâtiments hospitaliers qui, dans les termes de l'article 4, sont détenus par l'ennemi, auront à rentrer le pavillon national du belligérant dont ils relèvent.

Les bâtiments et embarcations ci-dessus mentionnés, qui veulent s'assurer la nuit le respect auquel ils ont droit, ont, avec l'assentiment du belligérant qu'ils accompagnent, à prendre les mesures nécessaires pour que la peinture qui les caractérise soit suffisamment apparente.

Article 6.

Les signes distinctifs prévus à l'article 5 ne pourront être employés, soit en temps de paix, soit en temps de guerre, que pour protéger ou désigner les bâtiments qui y sont mentionnés.

Article 7.

Dans le cas d'un combat à bord d'un vaisseau de guerre, les infirmeries seront respectées et ménagées autant que faire se pourra.

Ces infirmeries et leur matériel demeurent soumis aux lois de la guerre, mais ne pourront être détournés de leur emploi, tant qu'ils seront nécessaires aux blessés et malades.

Toutefois le commandant, qui les a en son pouvoir, a la faculté d'en disposer, en cas de nécessité militaire importante, en assurant au préalable le sort des blessés et malades qui s'y trouvent.

Article 8.

La protection due aux bâtiments hospitaliers et aux infirmeries des vaisseaux cesse si l'on en use pour commettre des actes nuisibles à l'ennemi.

N'est pas considéré comme étant de nature à justifier le retrait de la protection le fait que le personnel de ces bâtiments et infirmeries est armé pour le maintien de l'ordre et pour la défense des blessés ou malades, ainsi que le fait de la présence à bord d'une installation radio-télégraphique.

Article 9.

Les belligérants pourront faire appel au zèle charitable des commandants de bâtiments de commerce, yachts ou embarcations neutres, pour prendre à bord et soigner des blessés ou des malades.

Les bâtiments qui auront répondu à cet appel ainsi que ceux qui spontanément auront recueilli des blessés, des malades ou des naufragés, jouiront d'une protection spéciale et de certaines immunités. En aucun cas, ils ne pourront être capturés pour le fait d'un tel transport; mais, sauf les promesses qui leur auraient été faites, ils restent exposés à la capture pour les violations de neutralité qu'ils pourraient avoir commises.

Art. 10.

Duchowni oraz personel lekarski i szpitalny każdego zdobytego okrętu jest nietykalny i nie może być uważany za jeńców wojennych. Zabiera on ze sobą przy opuszczeniu okrętu przedmioty i narzędzia chirurgiczne, będące jego prywatną własnością.

Personel ten będzie w dalszym ciągu spełniać swoje obowiązki, o ile to będzie konieczne, i będzie mógł następnie wycofać się, gdy naczelny dowódca uzna to za możliwe.

Strony wojujące winny zapewnić temu personelowi, który wpadł w ich ręce, takie same świadczenia w naturze i te same pobory, co personelowi równorzędnych stopni we własnej marynarce.

Art. 11.

Marynarze i szeregowcy zaokrętowani oraz inne osoby urzędowo przydzielone do marynarki lub do armji, ranni lub chorzy, bez względu na przynależność państwową, będą szanowani i utrzymywani przez zdobywcę.

Art. 12.

Każdy okręt wojenny jednej ze stron wojujących może zażądać oddania rannych, chorych i rozbitków znajdujących się na wojennych okrętach szpitalnych, statkach szpitalnych towarzystw niesienia pomocy lub osób prywatnych, statkach handlowych, jachtach i łodziach niezależnie od narodowości tych okrętów.

Art. 13.

Jeżeli ranni, chorzy lub rozbitkowie zostają przygarnięci na pokład neutralnego okrętu wojennego, ten ostatni winien w miarę możliwości zapewnić niebranie ponownego udziału w działaniach wojennych przez te osoby.

Art. 14.

Uważani będą jako jeńcy wojenni rozbitkowie, ranni lub chorzy jednej ze stron wojujących, którzy dostali się w moc drugiej strony. Ta ostatnia winna zdecydować, zależnie od okoliczności, czy należy ich przytrzymać, czy skierować do jednego z własnych portów, do portu neutralnego lub nawet do portu nieprzyjacielskiego. W tym ostatnim wypadku w ten sposób zwrócić swemu krajowi jeńcy nie będą mogli służyć podczas trwania wojny.

Art. 15.

Rozbitkowie, ranni lub chorzy, którzy zostali wyokrętowani w porcie neutralnym za zgodą władz miejscowych, winni, o ile niema innego porozumienia pomiędzy państwem neutralnym a państwami wojującymi, być przytrzymani przez państwo neutralne, celem uniemożliwienia ponownego wzięcia udziału w działaniach wojennych.

Koszta utrzymania i internowania będą poniesione przez państwo, któremu podlegają rozbitkowie, ranni lub chorzy.

Article 10.

Le personnel religieux, médical et hospitalier de tout bâtiment capturé est inviolable et ne peut être fait prisonnier de guerre. Il emporte, en quittant le navire, les objets et les instruments de chirurgie qui sont sa propriété particulière.

Ce personnel continuera à remplir ses fonctions tant que cela sera nécessaire et il pourra ensuite se retirer, lorsque le commandant en chef le jugera possible.

Les belligérants doivent assurer à ce personnel tombé entre leurs mains, les mêmes allocations et la même solde qu'au personnel des mêmes grades de leur propre marine.

Article 11.

Les marins et les militaires embarqués, et les autres personnes officiellement attachées aux marines ou aux armées, blessés ou malades, à quelque nation qu'ils appartiennent, seront respectés et soignés par les capteurs.

Article 12.

Tout vaisseau de guerre d'une Partie belligérante peut réclamer la remise des blessés, malades ou naufragés, qui sont à bord de bâtiments-hôpitaux militaires, de bâtiments hospitaliers de société de secours ou de particuliers, de navires de commerce, yachts et embarcations, quelle que soit la nationalité de ces bâtiments.

Article 13.

Si des blessés, malades ou naufragés sont recueillis à bord d'un vaisseau de guerre neutre, il devra être pourvu, dans la mesure du possible, à ce qu'ils ne puissent pas de nouveau prendre part aux opérations de la guerre.

Article 14.

Sont prisonniers de guerre les naufragés, blessés ou malades, d'un belligérant qui tombent au pouvoir de l'autre. Il appartient à celui-ci de décider, suivant les circonstances, s'il convient de les garder, de les diriger sur un port de sa nation, sur un port neutre ou même sur un port de l'adversaire. Dans ce dernier cas, les prisonniers ainsi rendus à leur pays ne pourront servir pendant la durée de la guerre.

Article 15.

Les naufragés, blessés ou malades, qui sont débarqués dans un port neutre, du consentement de l'autorité locale, devront, à moins d'un arrangement contraire de l'Etat neutre avec les Etats belligérants, être gardés par l'Etat neutre de manière qu'ils ne puissent pas de nouveau prendre part aux opérations de la guerre.

Les frais d'hospitalisation et d'internement seront supportés par l'Etat dont relèvent les naufragés, blessés ou malades.

Art. 16.

Po każdym boju obie strony wojujące, jeżeli względy wojskowe na to pozwalają, przedsięwzją kroki celem odszukania rozbitków, rannych i chorych oraz zapewnienia im ochrony, jako też zmarłym, od grabieży i złego traktowania.

Przypilnują one również, ażeby grzebanie zmarłych, chowanie na morzu lub spalenie zmarłych było poprzedzone dokładnem zbadaniem zwłok.

Art. 17.

Każda Strona wojująca winna w jak najkrótszym czasie odesłać władzom odośnego kraju, odnośnej marynarki lub armji znaki i wojskowe dowody osobiste, znalezione na zmarłych oraz imienne wykazy rannych i chorych przez nią przytrzymanych.

Strony wojujące będą się wzajemnie powiadamiać w sprawach internowania i przeniesień, w sprawach przyjęcia chorych do szpitali oraz o wypadkach śmierci wśród rannych i chorych będących w ich mocy. Winny one również zebrać wszystkie przedmioty użytku osobistego, przedmioty wartościowe, listy i t. d., które zostaną znalezione na okrętach zdobytych, lub pozostawione przez rannych lub chorych, zmarłych w szpitalach, celem przesłania ich osobom zainteresowanym przez władze danego kraju.

Art. 18.

Zarządzenia niniejszej Konwencji stosują się jedynie do umawiających się mocarstw i tylko, jeżeli wszystkie strony wojujące należą do niej.

Art. 19.

Naczelnicy dowódcy flot stron wojujących winni wydać zarządzenia odnośnie szczegółów wykonania powyższych artykułów oraz odnośnie wypadków nieprzewidzianych, w myśl instrukcyj własnych rządów i zgodnie z zasadami ogólnymi niniejszej konwencji.

Art. 20.

Mocarstwa podpisujące wydadzą potrzebne zarządzenia, ażeby pouczyć ich marynarki wojenne, a szczególnie personel korzystający z ochrony, o postanowieniach niniejszej konwencji, oraz żeby podać je do wiadomości ludności.

Art. 21.

Mocarstwa podpisujące zobowiązują się również do przedsięwzięcia środków koniecznych lub do przedłożenia swym organom ustawodawczym, w razie braków w ich odnośnem ustawodawstwie karnem, projektu zarządzeń koniecznych dla stłumienia w czasie wojny pojedynczych wypadków grabieży i złego traktowania rannych i chorych pochodzących z marynarek wojennych, oraz dla ukarania, jako uzurpacji odznak wojskowych, nadużywania znaków specjalnych, wyszczególnionych w art. 5, przez okręty, któ-

Article 16.

Après chaque combat, les deux Parties belligérantes, en tant que les intérêts militaires le comportent, prendront des mesures pour rechercher les naufragés, les blessés et les malades et pour les faire protéger, ainsi que les morts, contre le pillage et les mauvais traitements.

Elles veilleront à ce que l'inhumation, l'immersion ou l'incinération des morts soit précédée d'un examen attentif de leurs cadavres.

Article 17.

Chaque belligérant enverra, dès qu'il sera possible, aux autorités de leur pays, de leur marine ou de leur armée, les marques ou pièces militaires d'identité trouvées sur les morts et l'état nominatif des blessés ou malades recueillis par lui.

Les belligérants se tiendront réciproquement au courant des internements et des mutations, ainsi que des entrées dans les hôpitaux et des décès survenus parmi les blessés et malades en leur pouvoir. Ils recueilleront tous les objets d'un usage personnel, valeurs, lettres, etc. qui seront trouvés dans les vaisseaux capturés, ou délaissés par les blessés ou malades décédés dans les hôpitaux, pour les faire transmettre aux intéressés par les autorités de leur pays.

Article 18.

Les dispositions de la présente Convention ne sont applicables qu'entre les Puissances contractantes et seulement si les belligérants sont tous parties à la Convention.

Article 19.

Les commandants en chef des flottes des belligérants auront à pourvoir aux détails d'exécution des articles précédents, ainsi qu'aux cas non prévus, d'après les instructions de leurs Gouvernements respectifs et conformément aux principes généraux de la présente Convention.

Article 20.

Les Puissances signataires prendront les mesures nécessaires pour instruire leurs marines, et spécialement le personnel protégé, des dispositions de la présente Convention et pour les porter à la connaissance des populations.

Article 21.

Les Puissances signataires s'engagent également à prendre ou à proposer à leurs législatures, en cas d'insuffisance de leurs lois pénales, les mesures nécessaires pour réprimer en temps de guerre, les actes individuels de pillage et de mauvais traitements envers des blessés et malades des marines, ainsi que pour punir, comme usurpation d'insignes militaires, l'usage abusif des signes distinctifs désignés à l'article 5 par des bâtiments non protégés par la présente Convention.

re nie podlegają ochronie w myśl niniejszej Konwencji.

Podadzą one sobie za pośrednictwem Rządu Holenderskiego zarządzenia odnoszące się do stłumienia takich postępowań najpóźniej w pięć lat po ratyfikacji niniejszej Konwencji.

Art. 22.

Na wypadek działań wojennych pomiędzy siłami lądowymi i morskimi stron wojujących postanowienia niniejszej Konwencji będą stosowane jedynie względem sił zbrojnych zaokrętowanych.

Art. 23.

Niniejsza Konwencja zostanie ratyfikowana możliwie najprędzej.

Dokumenty ratyfikacyjne będą złożone w Hadze.

Pierwsze złożenie dokumentów ratyfikacyjnych będzie stwierdzone protokołem podpisanym przez przedstawicieli mocarstw, które biorą w niem udział i przez Ministra Spraw Zagranicznych Holandji.

Złożenia następnych dokumentów ratyfikacyjnych będą uskuteczniiane zapomocą pisemnych notyfikacji skierowanych do Rządu holenderskiego wraz z dokumentem ratyfikacyjnym.

Zaświadczona za zgodność kopja Protokołu dotyczącego pierwszego złożenia dokumentów ratyfikacyjnych, notyfikacji wspomnianych w ustępie poprzednim, jak również dokumentów ratyfikacyjnych będzie natychmiast staraniem Rządu holenderskiego i drogą dyplomatyczną doręczona mocarstwom zaproszonym na drugą Konferencję Pokojową, jak również innym mocarstwom, które do Konwencji przystąpiły. W wypadkach wskazanych w poprzednim ustępie rzeczony Rząd poda im jednocześnie do wiadomości datę, w której notyfikację otrzymał.

Art. 24.

Mocarstwa niepodpisujące, które przyjęły konwencję genewską z 6 lipca 1906 r. mogą przystąpić do niniejszej Konwencji.

Mocarstwo, które pragnie przystąpić, notyfikuje piśmiennie swój zamiar Rządowi holenderskiemu, przesyłając mu Akt przystąpienia, który zostanie złożony w archiwach rzeczzonego Rządu.

Rząd ten prześle natychmiast innym mocarstwom zaświadczoną za zgodność kopję notyfikacji, jak również aktu przystąpienia, wskazując datę otrzymania notyfikacji.

Art. 25.

Konwencja niniejsza właściwie ratyfikowana zastąpi w stosunkach między mocarstwami umawiającymi się Konwencję z 29 lipca 1899 o zastosowaniu do wojny morskiej zasad Konwencji Genewskiej.

Ils se communiqueront, par l'intermédiaire du Gouvernement des Pays-Bas, les dispositions relatives à cette répression, au plus tard dans les cinq ans de la ratification de la présente Convention.

Article 22.

En cas d'opérations de guerre entre les forces de terre et de mer des belligérants, les dispositions de la présente Convention ne seront applicables qu'aux forces embarquées.

Article 23.

La présente Convention sera ratifiée aussitôt que possible.

Les ratifications seront déposées à La Haye.

Le premier dépôt de ratifications sera constaté par un procès-verbal signé par les représentants des Puissances qui y prennent part, et par le Ministre des Affaires Etrangères des Pays-Bas.

Les dépôts ultérieurs de ratifications se feront au moyen d'une notification écrite, adressée au Gouvernement des Pays-Bas et accompagnée de l'instrument de ratification.

Copie certifiée conforme du procès-verbal relatif au premier dépôt de ratifications, des notifications mentionnées à l'alinéa précédent, ainsi que des instruments de ratification, sera immédiatement remise par les soins du Gouvernement des Pays-Bas et par la voie diplomatique aux Puissances conviées à la Deuxième Conférence de la Paix, ainsi qu'aux autres Puissances qui auront adhéré à la Convention. Dans les cas visés par l'alinéa précédent, ledit Gouvernement leur fera connaître en même temps la date à laquelle il a reçu la notification.

Article 24.

Les Puissances non signataires qui auront accepté la Convention de Genève du 6 juillet 1906, sont admises à adhérer à la présente Convention.

La Puissance qui désire adhérer, notifie par écrit son intention au Gouvernement des Pays-Bas en lui transmettant l'acte d'adhésion qui sera déposé dans les archives dudit Gouvernement.

Ce Gouvernement transmettra immédiatement à toutes les autres Puissances copie certifiée conforme de la notification ainsi que de l'acte d'adhésion, en indiquant la date à laquelle il a reçu la notification.

Article 25.

La présente Convention, dûment ratifiée, remplacera dans les rapports entre les Puissances contractantes, la Convention du 29 juillet 1899 pour l'adaptation à la guerre maritime des principes de la Convention de Genève.

Konwencja z roku 1899 pozostaje w mocy w stosunkach między mocarstwami, które ją podpisały, a któreby nie ratyfikowały także Konwencji niniejszej.

Art. 26.

Niniejsza Konwencja zacznie obowiązywać mocarstwa, które wzięły udział w pierwszym złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych, w sześćdziesiąt dni po dacie protokołu dotyczącego tego złożenia, a mocarstwa, które ratyfikują później, lub które przystąpią do Konwencji, w sześćdziesiąt dni po otrzymaniu przez Rząd holenderski notyfikacji o ich ratyfikacji lub przystąpieniu.

Art. 27.

Gdyby zdarzyło się, że jedno z mocarstw umawiających się zechciało wypowiedzieć niniejszą Konwencję, to wypowiedzenie to będzie pisemnie notyfikowane Rządowi holenderskiemu, który natychmiast prześle wszystkim innym mocarstwom zaświadczoną za zgodność kopję notyfikacji, komunikując im datę jej odbioru.

Wypowiedzenie będzie obowiązywało tylko to mocarstwo, które notyfikowało je, i w rok po otrzymaniu notyfikacji przez Rząd holenderski.

Art. 28.

W rejestrze prowadzonym przez holenderskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych wskazana będzie data złożenia dokumentów ratyfikacyjnych dokonanego na mocy artykułu 23 ust. 3 i 4, jako też data, w której otrzymane były notyfikacje przystąpienia (art. 24 ust. 2) lub wypowiedzenia (artykuł 27 ust. 1).

Każde z umawiających się mocarstw dopuszczone jest do zaznajomienia się z tym rejestrem i do otrzymania zaświadczonych za zgodność jego wyciągów.

Na dowód czego Pełnomocnicy opatrzyli niniejszą Konwencję swemi podpisami.

Sporządzono w Hadze osiemnastego października tysiąc dziewięćset siódmego roku w jednym egzemplarzu, który złożony zostanie w archiwach Rządu holenderskiego, a którego zaświadczone za zgodność kopje będą doręczone drogą dyplomatyczną mocarstwom, które były zaproszone na Drugą Konferencję Pokojową.

ZA NIEMCY:

*Marschall**Kriege*

La Convention de 1899 reste en vigueur dans les rapports entre les Puissances qui l'ont signée, et qui ne ratifieraient pas également la présente Convention.

Article 26.

La présente Convention produira effet pour les Puissances qui auront participé au premier dépôt de ratifications, soixante jours après la date du procès-verbal de ce dépôt, et, pour les Puissances qui ratifieront ultérieurement ou qui adhéreront, soixante jours après que la notification de leur ratification ou de leur adhésion aura été reçue par le Gouvernement des Pays-Bas.

Article 27.

S'il arrivait qu'une des Puissances contractantes voulût dénoncer la présente Convention, la dénonciation sera notifiée par écrit au Gouvernement des Pays-Bas, qui communiquera immédiatement copie certifiée conforme de la notification à toutes les autres Puissances en leur faisant savoir la date à laquelle il l'a reçue.

La dénonciation ne produira ses effets qu'à l'égard de la Puissance qui l'aura notifiée et un an après que la notification en sera parvenue au Gouvernement des Pays-Bas.

Article 28.

Un registre tenu par le Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas indiquera la date du dépôt des ratifications effectué en vertu de l'article 23 alinéas 3 et 4, ainsi que la date à laquelle auront été reçues les notifications d'adhésion (article 24 alinéa 2) ou de dénonciation (article 27 alinéa 1).

Chaque Puissance contractante est admise à prendre connaissance de ce registre et à en demander des extraits certifiés conformes.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont revêtu la présente Convention de leurs signatures.

Fait à La Haye, le dix-huit octobre mil neuf cent sept, en un seul exemplaire, qui restera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont des copies, certifiées conformes, seront remises par la voie diplomatique aux Puissances qui ont été conviées à la Deuxième Conférence de la Paix.

POUR L'ALLEMAGNE:

*Marschall**Kriege*

ZA STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI:

Joseph H. Choate
Horace Porter
U. M. Rose
David Jayne Hill
C. S. Sperry
William I. Buchanan

ZA ARGENTYNE:

Roque Saenz Peña
Luis M. Drago
C. Rúez Larreta

ZA AUSTRO - WĘGRY:

Mérey
Bon Macchio

ZA BELGJĘ:

A. Beernaert
Van den Heuvel
Guillaume

ZA BOLIWIJE:

Claudio Pinilla

ZA BRAZYLJĘ:

Ruy Barbosa
E. Lisbôa

ZA BULGARJĘ:

General-Major Vinaroff
Iv. Karandjouloff

ZA CHILE:

Domingo Gana
Augusto Matte
Carlos Concha

ZA CHINY:

Loutsengtziang (z zastrzeżeniem art. 21)
Tsiensun

ZA KOLUMBIĘ:

Jorge Holguin
S. Perez Triana
M. Vargas

ZA REPUBLIKĘ KUBA:

Antonio S. de Bustamante
Gonzalo de Quesada
Manuel Sanguily

ZA DANJĘ:

C. Brun

POUR LES ETATS UNIS D'AMÉRIQUE:

Joseph H. Choate
Horace Porter
U. M. Rose
David Jayne Hill
C. S. Sperry
William I. Buchanan

POUR L'ARGENTINE:

Roque Saenz Peña
Luis M. Drago
C. Rúez Larreta

POUR L'AUTRICHE - HONGRIE:

Mérey
Bon Macchio

POUR LA BELGIQUE:

A. Beernaert
J. Van den Heuvel
Guillaume

POUR LA BOLIVIE:

Claudio Pinilla

POUR LE BRÉSIL:

Ruy Barbosa
E. Lisbôa

POUR LA BULGARIE:

Général-Major Vinaroff
Iv. Karandjouloff

POUR LE CHILI:

Domingo Gana
Augusto Matte
Carlos Concha

POUR LA CHINE:

Loutsengtziang
Tsiensun
 Sous réserve de l'article 21.

POUR LA COLOMBIE:

Jorge Holguin
S. Perez Triana
M. Vargas

POUR LA RÉPUBLIQUE DE CUBA:

Antonio S. de Bustamante
Gonzalo de Quesada
Manuel Sanguily

POUR LE DANEMARK:

C. Brun

ZA REPUBLIKĘ DOMINIKANSKĄ:

dr. Henriquez y Carvajal
Apolinar Tejera

ZA EKWADOR:

Victor M. Rendón
E. Dorn y de Alsúa

ZA HISPANJĘ:

W. R. de Villa Urrutia
José de la Rica y Calvo
Gabriel Maura

ZA FRANCJĘ:

Léon Bourgeois
d'Estournelles de Constant
L. Renault
Marcellin Pellet

ZA WIELKĄ BRYTANJĘ:

Edw. Fry
Ernest Satow
Reay
Henry Howard

z zastrzeżeniem art. 6 i 21 deklaracji następującej: „Kładąc swoje podpisy na tej Konwencji, pełnomocnicy brytyjscy oświadczają, że Rząd Jego Królewskiej Mości rozumie, że stosowanie art. 12 ogranicza się do jedynego wypadku walczących, zabranych podczas, lub po bitwie morskiej, w której wzięli udział.

ZA GRECJĘ:

Cléon Rizo Rangabé
Georges Streit

ZA GWATEMALĘ:

José Tible Machado

ZA HAITI:

Dalbémar Jn Joseph
J. N. Léger
Pierre Hudicourt

ZA WŁOCHY:

Pompilj
G. Fusinato

ZA JAPONJĘ:

Aimaro Sato

ZA LUKSEMBURG:

Eyschen
C-te de Villers

POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

dr. Henriquez y Carvajal
Apolinar Tejera

POUR L'ÉQUATEUR:

Victor M. Rendón
E. Dorn y de Alsúa

POUR L'ESPAGNE:

W. R. de Villa Urrutia
José de la Rica y Calvo
Gabriel Maura

POUR LA FRANCE:

Léon Bourgeois
D'Estournelles de Constant
L. Renault
Marcellin Pellet

POUR LA GRANDE-BRETAGNE:

Edw. Fry
Ernest Satow
Reay
Henry Howard

Sous réserve des articles 6 et 21 et de la déclaration suivante:

„En apposant leurs signatures à cette Convention les Plénipotentiaires Britanniques déclarent que le Gouvernement de Sa Majesté entend que l'application de l'article 12 se borne au seul cas des combattants recueillis pendant ou après un combat naval auquel ils auront pris part”.

POUR LA GRÈCE:

Cléon Rizo Rangabé
Georges Streit

POUR LE GUATÉMALA:

José Tible Machado

POUR LE HAÏTI:

Dalbémar Jn Joseph
J. N. Léger
Pierre Hudicourt

POUR L'ITALIE:

Pompilj
G. Fusinato

POUR LE JAPON:

Aimaro Sato

POUR LE LUXEMBOURG:

Eyschen
Cte de Villers

ZA MEKSYK:

G. A. Esteva
S. B. de Mier
F. L. de la Barra

ZA CZARNOGÓRĘ:

Nelidow
Martens
N. Tcharykow

ZA NIKARAGUĘ:

ZA NORWEGJĘ:

F. Hagerup

ZA PANAMĘ:

B. Porras

ZA PARAGWAJ:

J. du Monceau

ZA HOLANDJĘ:

W. H. de Beaufort
T. M. C. Asser
den Beer Poortugael
J. A. Röell
J. A. Loeff

ZA PERU:

C. G. Candamo

ZA PERSJĘ:

Momtazos-Saltaneh M. Samad Khan
Sadigh ul Mulk M. Ahmed Khan

z zastrzeżeniem prawa uznanego przez Konferencję używania lwa i czerwonego słońca na miejsce czerwonego krzyża.

ZA PORTUGALJĘ:

Marquis de Soveral
Conde de Sélir
Alberto d'Oliveira

ZA RUMUNJĘ:

Edg. Mavrocordato

ZA ROSJĘ:

Nelidow
Martens
N. Tcharykow

ZA SALVADOR:

P. J. Mathieu
S. Perez Triana

POUR LA MEXIQUE:

G. A. Esteva
S. B. de Mier
F. L. de la Barra

POUR LE MONTÉNÈGRO:

Nelidow
Martens
N. Tcharykow

POUR LE NICARAGUA:

POUR LA NORVÈGE:

F. Hagerup

POUR LE PANAMA:

B. Porras

POUR LE PARAGUAY:

J. Du Monceau

POUR LES PAYS-BAS:

W. H. de Beaufort
T. M. C. Asser
den Beer Poortugael
J. A. Röell
J. A. Loeff

POUR LE PÉROU:

C. G. Candamo

POUR LA PERSE:

Momtazos-Saltaneh M. Samad Khan
Sadigh ul Mulk M. Ahmed Khan

Sous réserve du droit reconnu par la Conférence de l'emploi du Lion et du Soleil rouge au lieu et à la place de la Croix Rouge.

POUR LE PORTUGAL:

Marquis de Soveral
Conde de Sélir
Alberto d'Oliveira

POUR LA ROUMANIE:

Edg. Mavrocordato

POUR LA RUSSIE:

Nelidow
Martens
N. Tcharykow

POUR LE SALVADOR:

P. J. Mathieu
S. Perez Triana

ZA SERBIE:

S. Grouitch
M. G. Milovanovitch
M. G. Militchevitch

ZA SYJAM:

Mom Chatidej Udom
C. Corragioni d'Orelli
Luang Bhüvanarth Narübal

ZA SZWECJE:

K. H. L. Hammar skjöld
Joh. Hellner

ZA SZWAJCARJE:

Carlin

ZA TURCJE:

Turkhan

z zastrzeżeniem prawa uznanego przez Konferencję Pokojową używania czerwonego półksiężycyca.

ZA URUGWAJ:

José Batlle y Ordoñez

ZA WENEZUELE:

J. Gil Fortoul

POUR LA SERBIE:

S. Grouitch
M. G. Milovanovitch
M. G. Militchevitch

POUR LE SIAM:

Mom Chatidej Udom
C. Corragioni d'Orelli
Luang Bhüvanarth Narübal

POUR LA SUÈDE:

K. H. L. Hammar skjöld
Joh. Hellner

POUR LA SUISSE:

Carlin

POUR LA TURQUIE:

Turkhan

Sous réserve du droit reconnu par la Conférence de la Paix de l'emploi du Croissant Rouge.

POUR L'URUGUAY:

José Batlle y Ordoñez

POUR LE VÉNEZUÉLA:

J. Gil Fortoul